

Arrest

nr. 46 876 van 30 juli 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 27 juli 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juli 2010 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DEBEER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Op 27 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing wordt aan de verzoekende partij op 27 juli 2010 ter kennis gebracht.

Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging

van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van de procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van de verdediging tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste zicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens. De bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002, nr. 107.797). Bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient rekening te worden gehouden met het feit dat de gevraagde schorsing een nuttig effect moet kunnen sorteren en met het gegeven dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel specifiek en rechtstreeks moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Hieruit volgt dat moet worden aangetoond dat het besluit waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevraagd aan de oorsprong ligt van het nadeel. Het ingeroepen nadeel mag niet het gevolg mag van de eigen keuzes, daden of gedragingen van verzoeker (RvS, 8 januari 2003, nr. 114.306; RvS, 5 september 2006, nr. 162.311).

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, wat betekent dat zij aanduidingen moet geven over de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Verzoeker moet het nadeel aantonen aan de hand van precieze en concrete gegevens. De uiteenzetting van verzoekers nadeel omvat dertig pagina's: ongeveer achtentwintig ervan bestaat uit Engelstalige citaten. Alleen al het aandachtig lezen en vertalen van deze uiteenzetting vergt uren. Er kan niet anders dan geconcludeerd worden dat zulk een tergend betoog de negatie zelf is van het concrete karakter van een uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De uiteenzetting van het nadeel is onderverdeeld in zes delen: het onrustwekkende Griekse asielbeleid (7 pagina's), toegang tot de asielprocedure (9 pagina's), refoulement (5 pagina's), gevaar voor kettingdeportatie (halve pagina), detentie (4 pagina's) en geen opvangmogelijkheden voor asielzoekers (5 pagina's).

Het integraal weergeven van de tekst in het arrest duurt om redactionele redenen uren en het samenvatten van de tekst is nagenoeg onmogelijk. Vandaar dat uit de uiteenzetting alleen de Nederlandstalige tekst wordt weergegeven, met weglating van de citaten.

Wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert de verzoekende partij het volgende aan:

“Verzoeker dient bovendien aan te tonen dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing van 27 juli 2010 hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen. Aan deze voorwaarde is voldaan. zoals hierna wordt uiteengezet.

A Het onrustwekkende Griekse asielbeleid

Dat het asielbeleid in Griekenland op zijn minst onrustwekkend te noemen is, wordt afdoende aangetoond door het rapport van de UNHCR (“Observation on Greece as a country of asylum”) van

december 2009. Daarin houdt de UNHCR haar advies aan om asielzoekers niet door Griekenland te laten overnemen op grond van de Dublin II Verordening of op enige andere grond. Van zodra de situatie in Griekenland dit zou toelaten, zou de UNHCR haar standpunt aanpassen. Dit is - gelet op de huidige situatie in Griekenland - nog niet gebeurd.

(...)

Ook Amnesty International heeft zich in een zeer recent rapport (maart 2010) uitgesproken tegen de terugwijzing van asielzoekers naar Griekenland:

(...)

Ook de asielprocedure zelf vertoont ernstige tekortkomingen, zodat deze in werkelijkheid niet werkbaar is. De personen die de asielaanvragen behandelen zijn niet bekwaam, vaak komen belangenconflicten voor. tijdens de procedure worden in de verschillende districten verschillende - willekeurige - regels toegepast, de bevoegde instanties beschikken niet over voldoende informatie over het land van oorsprong van de asielzoekers. een groot aantal asielaanvragen worden niet serieus genomen en in een recordtempo afgehandeld (en afgewezen), de behandeling van andere aanvragen dan weer overdreven lang, er zijn geen tolken, noch andere bijstand aanwezig ... Duidelijk is dat artikel 6 EVRM wordt geschonden.

Verder werd de beroepsfase inzake asielaanvragen reeds afgeschaft, zodat niet langer een beroepsmogelijkheid ten gronde bestaat. maar enkel een formalistisch, administratief beroep waarbij de vluchtmotieven van de asielzoeker niet in overweging worden genomen. Bijgevolg wordt artikel 13 EVRM geschonden.

Door het ontbreken van een mogelijkheid tot hoger beroep kan een asielaanvraag in Griekenland enkel in eerste aanleg behandeld worden. Cijfers tonen echter aan dat 99,96 % van de aanvragen in eerste aanleg wordt afgewezen. Dit cijfer wijkt uiteraard sterk af van de beschermingsgraden in andere EU-lidstaten, zodat besloten mag worden dat de bescherming in Griekenland geenszins volstaat.

(...)

Het verslag van de Mensenrechtencommissaris bij de Raad van Europa (de heer Thomas Hammerberg) van 10 maart 2010 maakt melding van deze wantoestanden. Dit verslag is geschreven nadat de Commissaris de situatie te plaatse is gaan analyseren in februari 2010:

(...)

Ook Amnesty International meldt dit probleem:

(...)

Ook verzoeker heeft dit aan den lijve mogen ondervinden. Zijn "asielaanvraag" werd niet serieus genomen, hij werd eenvoudigweg afgewezen met de boodschap "asiel aan te vragen bij de VN". Ook was op geen enkel ogenblik tijdens de procedure enige bijstand voorhanden, werd hij niet ingelicht over de stand van de procedure . .

Duidelijk was dat de criteria om als vluchteling erkend te worden - te respecteren door alle lidstaten - niet in overweging werden genomen.

B. Toegang tot de asielprocedure

In het UNHCR-rapport wordt vastgesteld dat de asielprocedure in Griekenland vaak niet toegankelijk is voor asielzoekers. Asielaanvragen worden niet geregistreerd, asielzoekers worden niet op de hoogte gehouden van het procedureverloop, er is geen bijstand van een raadsman mogelijk...

(...)

Ook het verslag van de Mensenrechtencommissaris bij de Raad van Europa kan geciteerd worden:

(...)

Ten overvloede wordt ook het rapport van Amnesty International geciteerd:

(...)

Verzoeker heeft dit aan den lijve ondervonden gedurende zijn verblijf in Griekenland. Hij kon er geen asielaanvraag indienen, maar werd daarentegen onmiddellijk bevolen het land te verlaten met de boodschap "asiel aan te vragen bij de VN". Gezien ook geen hulpverlening is voorzien voor asielzoekers, kon verzoeker nergens terecht met zijn vragen en problemen.

C. Refoulement

Het internationaal recht bevat een fundamenteel verbod op refoulement. Dit principe verhindert dat asielzoekers worden teruggestuurd wanneer dat levensbedreigend is. een gevaar vormt voor hun vrijheid of wanneer het risico bestaat dat zij onmenselijk behandeld zouden worden (artikel 33 van het Verdrag van Genève). België zou de Universele Rechten van de Mens schenden door een asielzoeker terug te zenden naar Griekenland zonder zich ervan te vergewissen dat deze laatste de asielzoeker niet zal uitwijzen zodat deze terechtkomt in een situatie van onmenselijke en vernederende behandeling.

De Mensenrechtencommissaris maakt na zijn bezoek aan Griekenland in februari 2010 melding van het bestaan van dit probleem in Griekenland. net als Amnesty International:

(...)

Verzoeker zal ook blootgesteld worden aan dit gevaar, wanneer hij naar Griekenland wordt overgenomen. Dit mag voldoende blijken uit voorgaande citaten.

D. Gevaar van kettingdeportatie

De staten moeten al wat in hun mogelijkheden ligt doen om te vermijden dat asielzoekers teruggewezen worden naar hun land zonder een grondig onderzoek van hun aanvraag. Een onrechtstreekse terugwijzing van een vluchteling van een land naar een derde land, dat op zijn beurt de vluchteling uitwijst naar de plaats waar hij vreest voor vervolging, is een terugwijzing waarvoor de twee landen gezamenlijk verantwoordelijk zijn. Het verbod op kettingdeportatie is erkend door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM. nr. 43844/198 van 7 maart 2000).

Mocht verzoeker teruggestuurd worden naar Griekenland, dan wordt hij blootgesteld aan het reële risico van kettingdeportatie. Het is een algemeen bekend gegeven dat Griekenland zich regelmatig schuldig maakt aan schending van het verbod op kettingdeportatie. Asielzoekers die naar Griekenland worden overgebracht, worden geregeld onmiddellijk terug naar hun land van herkomst gestuurd. zonder dat enig onderzoek wordt gevoerd naar het recht op een beschermingsstatus.

(...)

E. Detentie

De detentie-omstandigheden in Griekenland worden fel bekritiseerd door het UNHCR-verslag. Asielzoekers worden vastgehouden in ondermaatse gevangenissen. De infrastructuur voldoet niet aan de voorwaarden, het personeel is niet bekwaam, er is ernstige overbevolking, de financiële middelen ontbreken...

Ook worden asielzoekers vaak vastgehouden door de politie, zoals in het geval van verzoeker. Hij is gedurende een maand vastgehouden door de politie waar hij blootgesteld werd aan ernstige mishandeling...

(...)

Verzoeker werd in Griekenland een maand lang vastgehouden in vergelijkbare barre omstandigheden als omschreven in het hierboven geciteerde rapport. Verzoeker heeft deze detentie-omstandigheden dus zelf meegemaakt.

F. Geen opvangmogelijkheden voor asielzoekers

De UNHCR meent voorts dat de opvangmogelijkheden voor asielzoekers in Griekenland schromelijk te kort schieten. Blijkbaar zouden slechts 811 plaatsen ter beschikking zijn, hoewel in 2008 bijvoorbeeld bijna 20 000 asielaanvragen werden ingediend. Gevolg is dat de meeste asielzoekers op straat leven. Asielzoekers krijgen er geen onderdak, krijgen er geen leefgeld, mogen onder geen enkele voorwaarde werken, krijgen geen medische hulp ... Kortom, asielzoekers worden er compleet aan hun lot overgelaten.

(...)

Ook verzoeker heeft gedurende twee jaar op straat geleefd in Griekenland, zonder enig inkomen. Om toch enigszins in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien, diende hij te werken in opdracht van de maffia (waar hij trouwens een groot litteken op zijn linkerschouder/-bovenarm aan overhield)."

In casu dient worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich in haar initieel verzoekschrift beperkt tot algemene beschouwingen maar verzuimt aan te tonen dat inderdaad haar rechten als asielzoeker zullen worden miskend. Zij blijft in gebreke om concrete gegevens aan te brengen waaruit prima facie kan afgeleid worden dat haar stelling meer is dan een loutere hypothese. Zij brengt in dit opzicht geen concrete aanwijzingen bij, laat staan bewijzen, die aantonen dat ze het risico loopt om slachtoffer te worden van het gebrekkig functioneren van de opvang en behandeling van asielzoekers in Griekenland en dat haar asielaanvraag niet met de nodige zorg en garanties in Griekenland kan behandeld worden. Zij maakt met andere woorden met haar betoog, dat bestaat uit het poneren van theorieën en algemene beweringen en het verwijzen naar citaten uit rapporten, niet aannemelijk dat de problemen uit het verleden zich nog zouden voordoen, noch dat de problemen zich in dezelfde situaties voordeden als haar huidige situatie.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ten tijde van zijn Dublin—interview op geen enkele manier gewag gemaakt heeft van problemen die hij zou ervaren hebben in Griekenland en die een schending zouden kunnen betekenen van art. 3 EVRM. Wel antwoordde verzoeker op de vraag of er over de asielaanvraag een besluit is genomen: *"1° negatieve beslissing in 2008 en een 2° negatieve beslissing in 05/2010 toen hij Griekenland met een vals paspoort per vliegtuig wilde verlaten"*.

Verzoeker lijkt er van uit te gaan dat het de annulatierechter is die uit dit ellenlange Engelstalige citaten de concrete gegevens ter ondersteuning van zijn betoog dient te destilleren. Van een verzoeker die zelf verklaart dat hij vier jaar in Griekenland heeft verbleven kan worden verwacht dat hij, op basis van zijn persoonlijke ervaringen, minstens één concreet gegeven naar voor brengt. Met het citeren van internationale rapporten met daaronder de bewering dat hij dit allemaal heeft meegemaakt of dreigt te ondergaan, toont verzoeker niet aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, aangetoond werd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS.

M. MILOJKOWIC.